

ΕΤΟΣ 62ον

21 Δεκεμβρίου 2014

ΑΡΙΘ. ΦΥΛ. 51 (3212)

ΥΙΟΣ ΤΟΥ ΘΕΟΥ ΣΕΣΑΡΚΩΜΕΝΟΣ

Ἡ μητρόπολη τῶν ἑορτῶν πλησίασε, ἀγαπητοὶ ἀδελφοί. Ὁ Θεὸς γίνεται τώρα αὐτό πού ποτέ δέν ἦταν –ἄνθρωπος– καὶ ἔρχεται νά μᾶς συναντήσει. Γίνεται ἄνθρωπος, σέ ὅλα ὅμοιος μέ μᾶς, πλήν τῆς ἁμαρτίας, κατακρίνοντας τὴ δική μας ἁμαρτία στὴ δική του ἀναμάρτητη σάρκα. Γι' αὐτὸ ἡ σημερινὴ εὐαγγελικὴ περικοπὴ ἀναφέρει τὴν κατιούσα ἀπαρίθμηση γενεῶν ἀπὸ Ἀβραάμ μέχρι καὶ τοῦ Ἰωσήφ τοῦ μνήστορος τῆς Μαρίας, ἀπὸ τὴν ὁποία γεννήθηκε ὁ Χριστός· ἡ ἀπαρίθμηση αὐτὴ περιλαμβάνει ποικίλους ἀνθρώπους, ἁμαρτωλοῦς καὶ ἐνάρετους, θέλοντας νά μᾶς δείξει ὅτι ὁ Χριστὸς ἐγίνε πραγματικὸς ἄνθρωπος.

Ἀκολουθῶς, ἀναφέρεται ὁ πειρασμὸς τοῦ Ἰωσήφ λόγῳ τῆς ἐγκυμοσύνης τῆς Μαρίας, ἡ ἀπόφασί του νά τὴ διώξει κρυφά καὶ ἡ ἐμφάνιση τοῦ ἀγγέλου πού τὸν ἀποτρέπει καὶ τοῦ ἐξηγεῖ τί τὸ ὑπερφυσικὸ συμβαίνει. Τὸ κείμενο κατόπιν ἀναφέρει τὴν ἐκπλήρωση τῆς προφητείας τοῦ Ἡσαΐα γιὰ τὴ γέννηση τοῦ Χριστοῦ ἐκ τῆς Παρθένου, τὴν ὀνομασία του ὡς Ἐμμανουήλ. Ὁ Ἰωσήφ ὑπακούει, καὶ ἐπιπλέον, τὸ ἱερό κείμενο μᾶς δίνει τὴν πληροφορία ὅτι δέν τὴν «ἐγνώριζε, ἕως ὅτου» γέννησε τὸν πρωτότοκο γιό της, τὸν Ἰησοῦ. Τὸ «ἕως οὗ» εἶναι ἐβραϊσμὸς καὶ σημαίνει διὰ παντός. Ἐπειὴ ἡ Παναγία μας παραμένει παρθένος πρὸ, στὴ διάρκειά του καὶ μετὰ τὸν τοκετὸ· ἀλήθεια τῆς πίστεώς μας πού ἐξεικονίζεται στὶς ἀγιογραφικὲς παραστάσεις τοῦ προσώπου τῆς Θεοτόκου, ὅπου τοποθετοῦνται τρεῖς ἀστέρες, δύο στοὺς ὤμους καὶ ἓνας στό πέπλο της, πάνω ἀπὸ τὸ μέτωπο.

«Ἔρχου, Κύριε Ἰησοῦ»

Ἐπιπλέον, στὴ διάρκεια τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης, μιά κραυγὴ διαρρέει τίς γενεές της: «Ἔλα, Κύριε»! Σύμφωνα μέ τίς προφητεῖες ἀλλήλωσε, ἀναμενόμενος ἐναγωνίως ὁ Μεσσίας καὶ ἡ τεκνοποιῖα, μάλιστα, ἦταν ἰδιαίτερη εὐλογία διότι ἀποτελοῦσε συνεισφορά «βιολογική» στὸν ἐρχομὸ τοῦ Σωτήρα. Γιὰ τὸν ἴδιο λόγο ἀλλήλωσε καὶ ἡ ἀτεκνία θεωροῦνταν ὄνειδος.

ΤΟ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ (Ματθ. α' 1-25)

Ἡ γέννηση τοῦ Θεανθρώπου

Βίβλος γενέσεως Ἰησοῦ Χριστοῦ, Υἱοῦ Δαυῖδ, Υἱοῦ Ἀβραάμ. Ἀβραάμ ἐγέννησε τὸν Ἰσαάκ· Ἰσαάκ δὲ ἐγέννησε τὸν Ἰακώβ· Ἰακώβ δὲ ἐγέννησε τὸν Ἰούδα, καὶ τοὺς ἀδελφοὺς αὐτοῦ· Ἰούδας δὲ ἐγέννησε τὸν Φαρές καὶ τὸν Ζαρά ἐκ τῆς Θάμαρ· Φαρές δὲ ἐγέννησε τὸν Ἐσρώμ· Ἐσρώμ δὲ ἐγέννησε τὸν Ἀράμ· Ἀράμ δὲ ἐγέννησε τὸν Ἀμιναδάβ· Ἀμιναδάβ δὲ ἐγέννησε τὸν Ναασσών· Ναασσών δὲ ἐγέννησε τὸν Σαλιών· Σαλιών δὲ ἐγέννησε τὸν Βοὺζ ἐκ τῆς Ραχάβ· Βοὺζ δὲ ἐγέννησε τὸν Ὠβηδ ἐκ τῆς Ρούθ· Ὠβηδ δὲ ἐγέννησε τὸν Ἰεσσαί· Ἰεσσαί δὲ ἐγέννησε τὸν Δαυῖδ τὸν βασιλέα. Δαυῖδ δὲ ὁ βασιλεὺς ἐγέννησε τὸν Σολομῶντα ἐκ τῆς τοῦ Οὐρίου· Σολομῶν δὲ ἐγέννησε τὸν Ροβοάμ. Ροβοάμ δὲ ἐγέννησε τὸν Ἀβιά· Ἀβιά δὲ ἐγέννησε τὸν Ἀσά· Ἀσά δὲ ἐγέννησε τὸν Ἰωσαφάτ· Ἰωσαφάτ δὲ ἐγέννησε τὸν Ἰωράμ· Ἰωράμ δὲ ἐγέννησε τὸν Ὀζιαν· Ὀζίας δὲ ἐγέννησε τὸν Ἰωάθαμ· Ἰωάθαμ δὲ ἐγέννησε τὸν Ἀχαζ· Ἀχαζ δὲ ἐγέννησε τὸν Ἐζεκίαν· Ἐζεκίας δὲ ἐγέννησε τὸν Μανασσῆ· Μανασσῆ δὲ ἐγέννησε τὸν Ἀμών· Ἀμών δὲ ἐγέννησε τὸν Ἰωσίαν· Ἰωσίας δὲ ἐγέννησε τὸν Ἰεχονίαν καὶ τοὺς ἀδελφοὺς αὐτοῦ, ἐπὶ τῆς μετοικεσίας Βαβυλῶνος. Μετὰ δὲ τὴν μετοικεσίαν Βαβυλῶνος, Ἰεχονίας ἐγέννησε τὸν Σαλαθιήλ· Σαλαθιήλ δὲ ἐγέννησε τὸν Ζοροβάβελ· Ζοροβάβελ δὲ ἐγέννησε τὸν Ἀβιούδ· Ἀβιούδ δὲ ἐγέννησε τὸν Ἐλιακίμ· Ἐλιακίμ δὲ ἐγέννησε τὸν Ἀζώρ· Ἀζώρ δὲ ἐγέννησε τὸν Σαδώκ· Σαδώκ δὲ ἐγέννησε τὸν Ἀχείμ· Ἀχείμ δὲ ἐγέννησε τὸν Ἐλιούδ· Ἐλιούδ δὲ ἐγέννησε τὸν Ἐλεάζαρ· Ἐλεάζαρ δὲ ἐγέννησε τὸν Ματθάν· Ματθάν δὲ ἐγέννησε τὸν Ἰακώβ· Ἰακώβ δὲ ἐγέννησε τὸν Ἰωσήφ τὸν ἄνδρα Μαρίας, ἐξ ἧς ἐγεννήθη Ἰησοῦς ὁ λεγόμενος Χριστός. Πᾶσαι οὖν αἱ γενεαὶ ἀπὸ Ἀβραάμ ἕως Δαυῖδ, γενεαὶ δεκατέσσαρες καὶ ἀπὸ Δαυῖδ ἕως τῆς μετοικεσίας Βαβυλῶνος, γενεαὶ δεκατέσσαρες· καὶ ἀπὸ τῆς μετοικεσίας Βαβυλῶνος ἕως τοῦ Χριστοῦ, γενεαὶ δεκατέσσαρες. Τοῦ δὲ Ἰησοῦ Χριστοῦ ἡ Γέννησις οὕτως ἦν. Μνηστευθεὶς γὰρ τῆς μητρὸς αὐτοῦ Μαρίας τῇ Ἰωσήφ, πρὶν ἢ συνελθεῖν αὐτοὺς, εὐρέθη ἐν γαστρὶ ἔχουσα ἐκ Πνεύματος ἁγίου. Ἰωσήφ δὲ ὁ ἀνὴρ αὐτῆς, δίκαιος ὢν, καὶ μὴ θέλων αὐτὴν παραδειγματίσαι, ἐβουλήθη λάθρα ἀπολῦσαι αὐτήν. Ταῦτα δὲ αὐτοῦ ἐνθυμηθέντος, ἰδοὺ, Ἄγγελος Κυρίου κατ' ὄναρ ἐφάνη αὐτῷ, λέγων· Ἰωσήφ, υἱὸς Δαυῖδ, μὴ φοβηθῆς παραλαβεῖν Μαρίαν τὴν γυναῖκά σου· τὸ γὰρ ἐν αὐτῇ γεννηθὲν ἐκ Πνεύματος ἁγίου. Τέξεται δὲ υἱόν, καὶ καλέσεις τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἰησοῦν· αὐτὸς γὰρ σώσει τὸν λαὸν αὐτοῦ ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν αὐτῶν· Τοῦτο δὲ ὄλον γέγονεν, ἵνα πληρωθῇ τὸ ῥηθὲν ὑπὸ τοῦ Κυρίου διὰ τοῦ Προφήτου, λέγοντος· Ἰδοὺ, ἡ Παρθένος ἐν γαστρὶ ἔξει, καὶ τέξεται Υἱόν, καὶ καλέσουσι τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἐμμανουήλ· ὃ ἐστὶ μεθερμηνευόμενον, Μεθ' ἡμῶν ὁ Θεός. Διεγερθεὶς δὲ ὁ Ἰωσήφ ἀπὸ τοῦ ὕπνου, ἐποίησεν ὡς προσέταξεν αὐτῷ ὁ Ἄγγελος Κυρίου, καὶ παρέλαβε τὴν γυναῖκα αὐτοῦ, καὶ οὐκ ἐγίνωσκεν αὐτήν, ἕως οὗ ἔτεκε τὸν Υἱὸν αὐτῆς τὸν πρωτότοκον· καὶ ἐκάλεσε τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἰησοῦν.

Ἡ κατιούσα ἀπαρίθμηση γενεῶν πού μᾶς κάνει ὁ ἅγιος Ματθαῖος, χωρίζεται σέ τρεῖς περιόδους διαρκείας δεκατεσσάρων γενεῶν ἢ καθεμιά. Ἡ πρώτη περίοδος Ἀβραάμ-Δαβίδ, ἀντιστοιχεῖ στό δημοκρατικό πολίτευμα. Τότε ἔζησαν οἱ Πατριάρχες καί οἱ Κριτές. Ἀκολουθεῖ ἡ βασιλεία γιά μιὰ περίοδο ἀπό τόν Δαβίδ μέχρι καί τή βαβυλώνια αἰχμαλωσία, γιά νά ἔρθει μετά, ἡ δύσκολη περίοδος τῆς ὑποταγῆς σέ ξένους ἡγέτες, μιὰ περίοδος ἀπολυταρχική.

Οἱ ἄνθρωποι, οὕτως ἢ ἄλλως, ἐπιβίωναν καί ὑπό τά τρία καθεστῶτα. Ἡ ἀπολύτρωση ὅμως ἀπό κάθε εἶδους δουλεία, κυρίως ἀπό τήν ἐσωτερική δουλεία στά πάθη, τά ὁποῖα λειτουργοῦν ὡς ἄλλοι «τύραννοι», ἐγκαινιάστηκε μέ τόν ἐρχομό στή γῆ τοῦ Κυρίου μας Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Ἡ Ζωή μέ τόν Χριστό εἶναι τά πραγματικά Χριστούγεννα

Ὅλα κοντά του καί δίπλα του γλυκαίνουν καί μετατρέπονται ἀπό πηλγές καί πειρασμούς σέ ἄφατη χαρά, πηγὴ ἀγαθιότητος. Γιά νά τό ἐννοήσουμε κάπως αὐτό θά ἀναφέρουμε στήν ἀγάπη σας τήν περίπτωση ἐνός ἀτεκνοῦ ἀνδρόγυνου, οἱ ὁποῖοι φτάνοντας κάποτε στό πετραχήλι τοῦ πνευματικοῦ, δήλωσαν πασιχαρεῖς ὅτι ὁ Θεός τοὺς κόσμησε μέ τό χάρισμα τῆς ἀτεκνίας γιά νά μάθουν νά ἀγαποῦν τά παιδιά ὄλου τοῦ κόσμου σάν δικά τους παιδιά! Αὐτό σημαίνει ὑπέρβαση τοῦ «πειρασμοῦ» καί μεταμόρφωσή του ἀπό «κατάρ» σέ εὐλογία. Μόνο διά τοῦ Χριστοῦ καί ἐν Χριστῷ εἶναι κατανοητά ὅλα αὐτά, δηλαδή ἀποκτοῦν νόημα, καί ὁ ἄνθρωπος, ὄχι μόνο δέν πιάνεται στό δόκανο τῆς ἀπελπίσας, ἀλλ' ἀπεναντίας εὐλογεῖται, καί ὁ τρόπος του γίνεται τόπος ἀνακούφισης τῶν γύρω του, ἐγγύς καί μακρὰν.

Ἡ καρδιά τοῦ ἀνθρώπου τότε ἀποκτάει ἄμετρες διαστάσεις, χωράει τοὺς πάντες, συν-χωροῦνται ὅλοι ἐντός της καί κάνουν Χριστούγεννα καθημερινῶς. Τότε, ἡ ἡμερομηνιακὴ γιορτὴ (25 Δεκεμβρίου) γίνεται μιὰ εὐλογημένη ὑπόμνηση καί ταυτόχρονα ἐνίσχυση αὐτοῦ πού ὁ ἄνθρωπος τοῦ Χριστοῦ μονίμως αἰσθάνεται τόν ὑπόλοιπο χρόνο, παρ' ὅλους τοὺς πειρασμούς καί τίς ἐξουθενωτικές -κάποτε- δοκιμασίες.

«Τί σοί προσενέγκωμεν Χριστέ»

Ἦς γιορτάσουμε τά φετινά Χριστούγεννα καθὼς ἀρμόζει σ' αὐτὴ τὴ μεγάλη χριστιανικὴ ἑορτὴ, ἀδελφοί. Ἦς εὐτρεπίσουμε τὴν καρδιά μας, ὥστε νά μπορέσει αὐτὴ νά φιλοξενήσει τόν Χριστό, ὡς ἄλλη Φάτνη. Ὅπως τότε, ὁ Χριστός ψάχνει νά βρεῖ καρδιές γιά νά γεννηθεῖ, ἀλλὰ «τόπος ἐστὶν οὐδεὶς». Ἦς σκεφτοῦμε ἕνα Θεὸ πανταχοῦ παρόντα, εἰσερχόμενο κεκληρισμένων τῶν θυρῶν σέ ὅλα τά σπιτικά, «ἡμῶν τῶν χριστιανῶν», πού μᾶς ἀκούει νά μιλήμε γι' Αὐτόν (θεματολογία τῆς ἑορτῆς!), ἀλλὰ νά μὴν τοῦ κάνουμε χώρο στίς καρδιές μας. Ποιὸς μπορεῖ νά συλλάβει τὴ μοναξιά του;

21 Δεκεμβρίου 2014: ΠΡΟ ΤΗΣ ΧΡΙΣΤΟΥ ΓΕΝΝΗΣΕΩΣ
«Μνήμη πάντων τῶν ἀπ' αἰῶνος Θεῶν εὐαρεστοσάντων ἀπὸ Ἀδάμ
ἄχρις Ἰωσήφ τοῦ μνήστορος τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου· ὁμοίως καὶ τῶν προφητῶν καὶ
προφητῶν, ἐξαιρέτως δὲ τοῦ προφήτου Δαυὶδ (560 π.Χ.) καὶ τῶν ἁγίων Τριῶν Παίδων».
Ἦχος: γ' – Ἑωθινόν: Στ' – Ἀπόστολος: Ἑβρ. ια' 9-10, 32-40 – Εὐαγγέλιον: Ματθ. α' 1-25.
Ἡ ΕΠΙΟΜΕΝΗ ΚΥΡΙΑΚΗ: 28 Δεκεμβρίου, μετὰ τὴν Χριστοῦ Γέννησιν.
Ἀπόστολος: Γαλ. α' 11-19 – Εὐαγγέλιον: Ματθ. β' 13-23.

Στὶς μέρες μας ὁ Χριστὸς δὲν ζηταί χρυσάφι, σμύρνα καὶ λίβανο, ὅπως τότε
πού γεννήθηκε ἱστορικά στὴ Βηθλεέμ. Ζηταί ἀπὸ τὸν καθένα μας νά Τοῦ δώ-
σουμε τρία διαφορετικά καὶ πολὺ σημαντικά δῶρα: τὸν νοῦ μας, τὴν καρ-
διά μας καὶ τὴν προσοχή μας. Αὐτοὶ εἶναι πλεον οἱ δύο ἢ τρεῖς συνηγμένοι στό
᾿Όνομά του, ὅποτε βρίσκται ὁ ἴδιος ἀνάμεσά τους καὶ ἄρα μέσα μας. ᾿Ετσι θά
ἐπαληθεύεται ἀδιαλείπτως, ἐκεῖνο πού εὐχόμεσαστε στὴ θεία Λειτουργία λίγο
πρὸ τῆς μικρῆς Εἰσόδου: «Ὁ καὶ δυσὶ καὶ τρισὶ συμφωνοῦσιν ἐπὶ τῷ ὀνόματί
σου τὰς αἰτήσεις παρέχειν ἐπαγγελιάμενος» καὶ μέσα μας, ἀλλήλα καὶ μεταξύ μας,
ὡς λειτουρηγμένων προσώπων χάριτι γεννωμένων καὶ γεννῶντων τὸν Χριστό.

Ἄρχιμ. Ε. Τ.

ΔΙΠΤΥΧΑ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ, ΗΜΕΡΟΔΕΙΚΤΗΣ ΤΟΙΧΟΥ ΚΑΙ ΕΠΕΤΗΡΙΑ 2015

Οἱ ἐκδόσεις τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας διαθέτουν καὶ φέτος πλήρη σειρά
ἐκκλησιαστικῶν Ἡμερολογίων τοῦ ἔτους 2015.

Τὰ **ΔΙΠΤΥΧΑ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ** περιέχουν τίς εἰδικές τυπικές διατάξεις τοῦ μηνο-
λογίου 2015 καὶ τὴν κανονικὴ ὀργάνωση τῆς Ὁρθόδοξης Ἐκκλησίας.

Ὁ **ΗΜΕΡΟΔΕΙΚΤΗΣ ΤΟΙΧΟΥ** περιέχει τὸ ἑορτολόγιο τοῦ ἔτους καὶ ἐπικαιρα μη-
νύματα γιὰ τὴν ἑορτὴ κάθε ἡμέρας.

Ἡ **ΕΠΕΤΗΡΙΑ** (ἡμερολόγιο τέσπης) περιέχει συνοπτικὸ καὶ ἀναλυτικὸ ἑορτολό-
γιο τοῦ 2015, σημειωματάριο, τηλεφωνικὴ ἀτζέντα, τίς περιόδους νηστείας καὶ
χρήσιμες ἐκκλησιαστικὲς πληροφορίες. Ἀφιερωμένη στὸν Σταυρὸ καὶ τὴν Ἀνά-
σταση τοῦ Χριστοῦ.

«ΦΩΝΗ ΚΥΠΡΙΟΥ», ἑβδομαδιαῖο φύλλο ὀρθοδόξου πίστεως καὶ ζωῆς τῆς «Ἀποστολικῆς Διακονίας τῆς
Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος». Ἰαοῦ 1, 115 21 Ἀθήνα. Ἑκδόσις - Διευθυντής· Ἐπίσκοπος Φαναρίου
Ἀγαθάγγελος. Σύνταξη, τηλ. 210.7272.331. Διεκπεραίωση, τηλ. 210.7272.388. Ὑπὸ τῶν ἱερῶν ναῶν
διανέμεται δωρεάν. Ἐκ τοῦ Τυπογραφείου τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας.

Ἡ «ΦΩΝΗ ΚΥΠΡΙΟΥ» σ' ὅλο τὸν κόσμο μέσω Διαδικτύου: www.apostoliki-diakonia.gr